

"S'hauria d'ajudar el futbol base"

Miquel Àngel Nadal, 31 anys, defensa internacional del Futbol Club Barcelona parla per a EL TEMPS de la sentència Bosman, de la quota de jugadors estrangers, dels objectius esportius del Barça, de les categories inferiors barcelonistes... Una mica de tot.

No tots els dies un defensa com Miquel Àngel Nadal té l'oportunitat de marcar gols. Sobre-tot, si hi ha davant una de les millors rereguardes del futbol mundial. El jugador mallorquí va aconseguir perforar la porteria merengue en el partit d'anada de la Supercopa, i tanmateix va servir de ben poc. El Reial Madrid va derrotar, amb tins humiliants, el Barça, en la tornada, i es va fer amb el primer títol de la temporada. Aquesta entrevista es va realitzar, però, dos dies abans de la desfeta blau-grana al Bernabéu. El consol que tenen és que continuen en la Lliga de Campions.

—Com es troba Miquel Àngel Nadal, a hores d'ara, al Barça?

—Bé, ara per ara, sols penso en termes esportius, i això dóna tranquil·litat a qualsevol jugador.

—Ho deia per la suposada oferta del Manchester United que la premsa va fer pública l'any passat; es tractava, doncs, d'un rumor?

—No, no hi havia cap rumor; es corresponia a l'interès d'un club per obtenir els meus serveis.

—I com va acabar?

—Bé, satisfet de seguir al Barça.

—Si haguera marxat al Manchester, hauria estat un dels pocs jugadors espanyols que s'ha beneficiat de la sentència Bosman; quin ha estat el paper d'aquest text?

—És difícil d'explicar. D'una banda, dóna la possibilitat als jugadors comunitaris de poder marxar a altres competicions sense massa entrebancs; tanmateix, la Lliga espanyola és força atractiva i tothom desitja jugar-hi. D'altra banda, els jugadors espanyols surten perjudicats perquè amb l'abús de fitxatges foranis de tot tipus, els futbolistes estatals no han estat valorats justament. Ben al contrari, tot i haver aterrat excel·lents jugadors, ho han fet també d'altres, diguem-ne, més corrents, que en cap cas be-

neficien el futbol espanyol amb la qualitat que aporten.

—I com afectarà això la selecció espanyola?

—Molt. Com més va hi ha més companys de la selecció que són suplents als seus clubs i, per contra, titulars habituals al combinat espanyol.

—Potser siga aquest el cas de Pizzi, al Barça?

—I el de molts més. És normal... perquè la competència és forta en qualsevol club. A més a més, per exemple, al Barça, qui més qui menys, és internacional. I així en més clubs, i aquesta sentència no ajudarà cap jugador espanyol que només trobarà la banqueta com a única sortida.

—Els jugadors de l'Associació de Futbolistes Espanyols heu pensat dir prou i anar a la vaga per tal de pressionar els estaments esportius i aconseguir la reducció, si no de jugadors comunitaris, sí que d'extracomunitaris?

—Home... Cal estar ben units per defensar els interessos del futbol professional, i no sols això, també cal lluitar pel futbol base. Hem de pensar que molts i molts joves s'il·lusionen per jugar a primera divisió, i aquesta sentència solament complica aquest desig.

—El futbol base preocupa l'aficionat culer. Em referesc al planter base del Barça. De fet, Van Gaal du-

rant la pre-temporada ha deixat a les graderies jugadors com Roger, Celades, Oscar i De la Peña. Què en pensa?

—Un cop un futbolista entra al primer equip del Barcelona no distingim si som asturians, bascos, catalans, del planter o estrangers. Tant se val, som tots iguals. Ara bé, és cert que l'aficionat culer i la premsa catalana s'estima molt els jugadors que provenen del futbol base del Barça. I tampoc no deixa de ser cert que ju-

"Com més va hi ha més companys de la selecció que són suplents als seus clubs i, per contra, habituals titulars al combinat espanyol", comenta Nadal sobre els efectes que produeix la sentència Bosman en la selecció espanyola.

a sentència Bosman tan sols complica aquest desig"

GLÒRIA MATAMALA

gadors com els que has anomenat tenen una extraordinària qualitat. Per això estan al primer equip. Tanmateix, és sempre l'entrenador qui elegeix els components de la convocatòria en funció del plantejament de cada partit. És ell i sols ell.

—Josep Guardiola, és un "producte" típic del planter. Com valora que siga en Pep el nou capità, un jugador català i que prové dels equips inferiors?

—El que importa, tot i que a l'aficionat culer li pugui agradar que sigui un català el capità del Barça, és que Guardiola és un futbolista de la casa, que ha passat tota la vida esportiva al club i en coneix el funcionament intern. A més a més, tothom l'accepta com a representant de l'equip, i també hi compta la voluntat del mateix futbolista. Ell volia ser capità.

—Què espera Nadal de la propera campanya?

—Com a esportista, espero rendir al màxim i acabar la temporada satisfet amb les exigències que m'he marcat, tot i que el futbol és un esport de conjunt. Naturalment, si la campanya acaba amb títols, millor.

—Quin prefereix: la Lliga o la Copa d'Europa?

—Estem com sempre. A hores d'ara, no val cap predicció. És el treball diari que marca la consecució dels títols. El Barcelona aspira a tot. No ens decantem per cap títol en especial.

—El Barça, la temporada passada, va obtenir tres títols dels quatre possibles. Tanmateix, ni l'entrenador ni el màxim goleador continuen. Són coses del futbol?

—Evidentment, són coses del futbol (riu). Ara bé, són casos diferents. Quan Robson va arribar, la situació era força difícil al club ja que se n'acabava d'anar Cruyff. Així i tot, la temporada fou brillant.

—I la marxa de Ronaldo, ha trasbalsat l'equip?

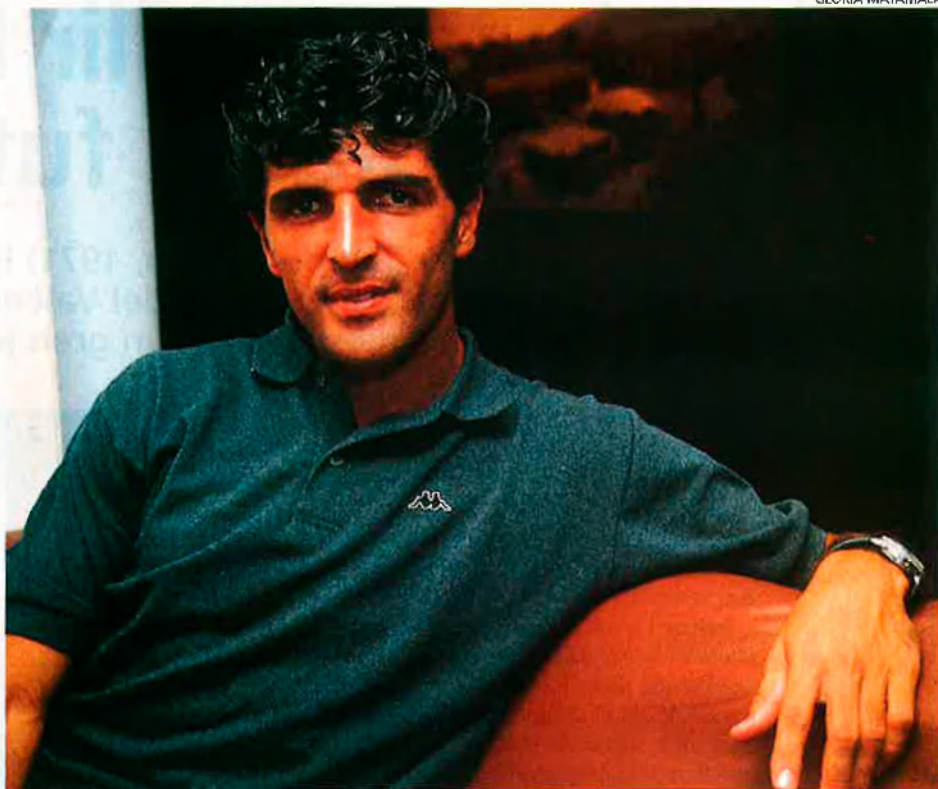
—Tot allò que passa al Barça ens afecta. I també estem acostumats que hi hagen altes i baixes, que apareguin notícies bomba... I sabem que en poc temps tot pot variar. La nostra amistat amb Ronaldo ens fa entendre aquesta decisió i, de tot cor, li desitgem que triomfi esportivament i humana. Perdem un jugador que marcava diferències. No obstant això, la vida continua.

—Per Rivaldo han pagat 4.600 milions, per Nadal quants en van pagar?

—Són temporades diferents. Però em sembla que el meu traspàs va costar 200 milions de pessetes.

—No li sembla, doncs, que el mercat està boig?

—El meu pare va comprar un pis amb un milió de pessetes, i ara ja no vas enlloc amb aquesta quantitat. Difícilment es paguen tants milions per jugadors que no s'ho meresquin. I una cosa està ben clara i pocs ho distueixen: el mercat mana.

—Però vostè creu que té valor la clàusula de rescissió de Pedja Mijatovic, jugador del Reial Madrid?

—Cap jugador no val 21.000 milions sinó el que paguen per ell. Tot això són números. La clàusula de rescissió és un preu que ha d'abonar el club que vol fer-se amb els serveis d'un jugador que té un contracte vigent. Afirmando que un jugador val tant, ni parlar-ne. Ara, és clar que moltes clàusules han quedat desfades per l'evolució que han sofert en el darrer any.

—Quina és la seua clàusula de rescissió?

—Si no vaig errat, tinc un clàusula de 5.000 milions.

—Qui marca més a qui: la televisió el futbol, o a l'inrevés, el futbol la televisió?

—Si la televisió paga, condiciona. Juguem dilluns, i abans no passava això. Se n'aprofiten mútuament: els clubs obtenen més beneficis, i les televisions, suposadament, també. Mira-t'ho bé. Als mundial juguem a les dotze quan es gairebé titànic jugar a aquestes hores. Però la televisió...

—I el Mundial com se'l prepara?

—Primer, cal classificar-se, i després haurem d'esperar la convocatòria que faci el seleccionador.

—Què li sembla Van Gaal?

—Molt disciplinat, exigent i amb un gran cor.

—I Serra Ferrer, el nou responsable del futbol base?

—Home... Serra Ferrer va ser el primer entrenador professional que vaig tenir; em va donar l'oportunitat de jugar a primera i de venir al Barça. Li estic agraït. Li desitjo tot el millor per ser, com és, un amic.

—Que li sembla el Mallorca per acabar la carrera?

—Mai no se sap què ens oferirà la vida.

Miquel Àngel Nadal, al vestíbul de la Fundació Futbol Club Barcelona.

El jugador mallorquí creu que els equips favorits per guanyar la Lliga són els de sempre: Barça, Madrid, Atlètic, Depor i Betis, clubs que, juntament amb el València, més s'han reforçat.

Salvador Giménez